

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Justiția noastră.

Am urmărit pe cât s'a putut cu atențiune desbaterile asupra budgetului ministrului nostru de justiție în parlamentul magiar și am așteptat proiecte de legi prin cari s'ar fi putut barem în parte ușura mersul greoiu al justiției din statul nostru.

Așa ceva însă nu s'a întâmplat. Vre un proiect de lege nou nu s'a pus pe masa camerei, ci aprôpe totă vremea s'a petrecut cu revelarea abuserilor și polniciilor comise de presidentul tribunalului din Budapesta Zsitvay Leo, carele așa se vede nu mult își bate capul cu SS-ii de lege, cari îi prescriu hotarele până unde merge și unde se gată sfera de activitate.

Făceau mult mai bine „părinții patriei” noastre, dacă dau pe dl Zsitvay pe mâinile justiției, dacă sunt adevărate volnicile, cu cari îl acasă, ér ei luau măsurile necesare în formă de lege pentru înăbușirea încă în embrionul lor a astorfel de volnicii și abuseri.

Sunt încă multe de făcut pe terenul justiției noastre, dar mai cu seamă pentru ușurarea justiției încât privesce pe poporul sêrac, pe carele mulți dintre aceia, cari ar fi chemați a-l ajuta cu sfatul lor, mai mult îl încurează în procese pentru lucruri de nimic, și astfel îl sărăcesc și mai tare.

Cine nu scie cât de aplicat este poporul nepriceput la procese. Cine nu scie casuri când un om trufăș deși calic, începe procese pentru lucruri de nimic și astfel se calicesc și pe sine mai tare și calicesc și pe altul.

Nu vrem să dicem, ca cineva se nu-și caute dreptul, când e convins despre nevinovăția sa, ori scie posit, că adevêrul e pe partea lui, — dar înainte de a pași pe calea justiției în totă forma, se cêră sfatul dela ômeni sinceri, cari se-i arete ce pôte și cât pôte câștiga, și că ôre câștigul fi-va în proporția cheltuelilor și a mulței neodichne, ce-și va agonisi pôte chiar pentru un lucru de nimic.

Dar apoi dușmăniile cele pe viêtă și pe môrte, ce se nase mai cu sêmă

între ômeni rîi de inimă și îndârjiți, unde sunt?

Scriptura ne spune, că dacă vre-un om silnic dă năvală asupra ta se-ți ia haina de pe tine, dăi-o și te du mai departe.

Adevêrat, omul fôrte anevoie pôte urma acestei învățături evanghelice, dar totuși trebuie se-i urmeze, barem în casuri de mai puțină însemnătate și când scie, că are de a face cu ômeni fără inimă, fără suflet și fără consciință morală, și cari nu se tem nici de ômeni nici de Dumnezeu.

Sunt popôre mai pacinice dela fire, sunt popôre mai luminate, la cari arare-ori vedem procese pentru lucruri de nimic, cum adese-ori vedem la popôrele din patria noastră.

Lucrul este ușor de explicat. Noi suntem un popor sêrac, cam iute de fire și mai puțin chibzuit, când e vorbă se ne câștigăm dreptul atacat din o parte ori de alta.

Cel sêrac adese-ori se apucă de procese în speranța de câștig, cel iute de fire ca se-și satisfacă orgoliul și cel nechibzuit din nepricepere, și apoi când mai intervin și „procatori nechemați” cêrta și vrajba e gata.

S'au făcut, ce e drept și la noi mult pentru înlesnirea justiției, dar tot nu s'a făcut destul pentru ușurarea mersului greoiu al aceleia. S'au înmulțit tablele regesci, și în timpul din urmă s'a vêdut necesitatea sporirei juđilor de tribunal încă cu vre-o douë sute de persône.

Dar cu toate acestea tot n'am ajuns la limanul dorit, și cauza e întrodúcerea legilor politice-bisericesci, de cari nimeni n'a avut nici o lipsă, afară de cei n'au alt ideal decât magiarisarea și afară de cei cari au fost obligați a căpătuți câte pe un scăpătat pentru ôre-cari serviiu politice de dorit.

N'am ajuns la limanul dorit, pentru-că părinții patriei noastre mai mult se ocupă cu affere cavaleresci, decât cu durerile patriei și a bietului popor.

N'am ajuns la limanul dorit, pentru-că publicul încă neîncetat se plânge pentru lucruri greoiu, de care suferă încă și ađi justiția noastră.

Cât de cât de e ceva mai com-

plicat vre-un proces, acela duréză cu anii, și sunt destule exemple, că partidele, urându-se de trăgănarea aceleia și de cheltuelile cele colosale, în urmă s'au împăcat (ceea ce ar fi fost bine se fi făcut dela început) ori a abđis de dreptul său tocmai cel nevinovat și mai bine a cedat pe nedreptul, decât se se ruineze materialicesce total și se-și agonisescă atâta nelinisce și atâtea drumuri costisitoare pela advocați și pela tribunale.

Deși acesta e un lucru creștinesc, totuși este în detrimentul justiției.

Instiția nu trebuie se aibă în vedere împăcări ori abđicerii în detrimentul adevêrului și al dreptului, ci ea trebuie se țină cont ca acela se fie descoperit cât mai în grabă și cât se pôte mai cu puține cheltueli.

Êtă direcțiunea încatr'o ar fi trebuit se lucreze „părinții patriei” noastre la desbaterile asupra budgetului ministrului de justiție.

Adevêrat, că în urma unei cercetări îndelungate și minuțioșe, adevêrul se află mai complet, dar fôrte adese-ori se întâmplă și contrariul.

Pentru înlesnirea procedurii de probare și astfel pentru scurtarea proceselor, n'ar strica, dacă s'ar lărđi dreptul de judicatură al antistilor comunale, a căror acte și așa sunt documente publice, ba în timpul din urmă și matriculele s'au dat în mâna lor, acte, a căror valôre publică nimeni nu o trage la îndoelă în diferitele afaceri publice, fie acelea de interes personal ori public chiar și în casuri de proces, și altele.

Apoi nici judecătoria n'ar fi dusă în rătăcire de atâtea ori prin mărturii mincinoșe, nici trebuință n'ar fi de atâtea comisiuni investigătoare la fața locului atât de costisitoare.

Tôte aceste antistia comunale le cunôsce fôrte minuțios din capul locului, și constatarea lor n'ar costa aprôpe nimic.

Sperăm, că ceea ce nu s'a făcut în direcțiunea acêsta în sesiunea actuală, negreșit se va face în viitoriu, și încă în sesiunea cea mai apropiată.

Revista politică.

În ședința de Miercuri a camerei magiare prim-ministrul Bánffy a înaintat un proiect de lege, în care propune pentru eternisarea milleniului ridicarea de monumente și columne comemorative. Un monument grandios, care se eterniseze trecutul istoric al națiunei, se va ridica în Pesta între strada Andrásy și între lac! Columne comemorative se vor face în 7 puncte ale țerii, dintre cari una și pe Têmpa din Brașov. În Pesta se va ridica și o statuă, care se represinte pe regele Stefan cälare. Tot în Pesta se va clădi un edificiu, în care se va aședa museul artelor frumôse. Apoi tot pentru eternisarea milleniului se vor ridica 400 de scôle populare nouë.

Ministrul Bánffy cere dela camera pentru acoperirea speselor împreunate cu ridicarea monumentelor, a columnelor comemorative și a scôlelor nu mai puțin ca 4,850,640 fl., o sumă colosală și oribilă în raport cu starea financiară a țerii.

Acești 4,850,640 fl. se scot din contribuția tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate. Când te gândesci, că o parte destul de însemnată din acești bani sunt bani muncii prin sudôrea feții bietului român asuprit, trebuie se te umpli de mâhnire în sufletul têu. Apoi nu este o curată ironie a sorții, când Magiarii ridică monumente și din banii Românilor? Apoi nu este o rară crudelitate, ca se pui pe banii Românilor înaintea ochilor lor statui, cari se le aducă totdeuna aminte de dîlele negre, cari le-au îndurat în decursul miei de ani? Va se dică, nu e destul, că le-ai răpit tôte drepturile; nu e destul, că vrei se-i omori ca naționalitate, căutând a-i magiarisa cu forța; nu e destul, că-i înroleđi în armată, ca se apere o patrie, care pe ei îi persecută până într'al nouëlea nêm; nu e destul, că grămădesci asupra lor dări grele, pe cari mâne poimâne nu le mai pot suporta; nu e destul... ci ca pupăză pe colac le mai ridici înaintea nasului

FOIȚA.

Despre post.

— Tractat religios-moral. —

(Urmare.)

La finea seclului al doilea, primind o desvoltare, mai amplificată, se desvôltă în anachoreți. Mai târđiu când pustiele în mare parte deveniră impopulate s'o format congregațiuni anachoretice; ér Pachonii dădură reguli în privința acestor locuitori ai pustiuului. De acum înainte viêtă anachoretică se desvôltă în o viêtă cenobială. De aci își i-au începutul mănăstirile și monachii.

Abađice de tôte plăcerile și bucuriile lumesci, ba chiar și de viêtă conjugală, luându-și crucea sa și urmând lui Christos, după cum dîce Christos: „Cel ce nu-și va lua crucea sa și se vie după mine, nu este vrednic de mie”¹⁾ a-și supune corpul chiar și torturilor, și a odihni numai atât cât slăbiciunea omenescă nu-i permite, a nu se da

ei, tôte aceste făcându-le din iubire cătră Dumnezeu, a se ruga lui Dumnezeu nu numai pentru sine, ci și pentru alți pecațoși, cari din slăbiciune căđînd în păcat, nu pot da satisfacție maestății vătămăte a lui Dumnezeu; tôte acestea sunt frumôse, după-cum dîce și sântii părinți: „Fecioria și umilitatea noi încă o admirăm și înfrânarea, carea cu pietate și modestie se eserciază, precum și îndepărtarea dela lucrurile lumesci cu umilitate o primim”...¹⁾ Ér Apostolul Pavel dîce: „Eu voesc ca toți ômenii se fie așa, precum și eu; ci fiesce-carele își are darul său dela Dumnezeu, unul așa, ér altul în alt chip. Ér dîce celor necăsătoriți și vêduvelor, bine este lor, de vor rămânea precum și eu”...²⁾

Ace te fapte sunt a se considera frumôse numai ca excepțiune, căci dacă ar deveni o regulă generală pentru toți ar deveni dăunăcioșe. Flôrea e atrăgătoare, pentru că are colorii frumôse și parfum delicat; însă nici un econom nu se cultiva cu ea lanuri întregi de pămînt, deôre ce cu flori nime nu pôte trăi; pomul însă deși nu e

atrăgătoriu, totuși îl cultivă în cantități mari, pentru fructele lui gustôse, ér cerealele în număr și mai mare, pentru grăunțele lor tolositoare. Unde ar fi frumșea dacă ar fi numai bucate, și unde nutremântul dacă ar fi numai flori? Scim însă, că flôrea cu atât e mai căutată, cu cât e mai unică în specia ei, pe când dacă sunt multe exemplare de aceiași specie, devine superficială. Acestea avem se le considerăm și despre monachi, căci dacă ar fi toți ômenii monachi, atunci ar fi amenințată omenimea cu stingere. Acêsta însă nu o aprôbă nici națiunea, dar nici legile divine. Pentru a ne convinge despre acesta, n'avem decât se consultăm sânta scriptură. În testamentul vechiu referitor la căsătorie aflăm următoarele: „Nu e bine se fie omul singur, i vom face lui ajutoriu, care se fie asemenea lui”...¹⁾ În alt loc aflăm, că a đis Dumnezeu ômenilor celor dintâi: Cresceți și vê înmulțiți, și umpleți pămîntul, și-l stăpâniți pre el”...²⁾ În alt loc se dîce: „Pentru acea va lăsa omul pre tatăl său și pre mămă-sa și se va lipi de muerea sa și vor fi amândoi un trup”...³⁾ În testamen-

tul nou aflăm, că sântii apostoli ca următori ai învățaturii lui Christos, recunosc folôsele relative a unei ascese raționale, însă nu vor afla nicăiri, ca se fi impus ômenilor o ascesă atât de severă.

Insuși Iisus Christos a fost la nuntă și prin acêsta a sântit nunta (Vêđi Ev. Ioan c. 2.) Iisus Christos confirmă cele đise în test. vechiu. „Pentru acêsta va lăsa omul pre tatăl său și pre mămă-sa, și se va lipi de muerea sa și vor fi amândoi un trup; drept aceea nu mai sunt doi ci un trup, deci ce a împreunat omul se nu despărță”...¹⁾ Intr'acest sens se exprimă și Ap. Pavel (epist. cătră Efeseni c. 5 st. 31). În alt loc dîce: „Au n'avem putere pre o sor' muere a purta”...²⁾ Tot Pavel dîce: „Êr de se pare cui-va, că i-se face necinste pentru fata sa, dacă i trec tinerețele, nu trebuie se fie așa, facă ce vorcesce; nu păcătuesce mărte se.... Deci dar cel ce-și mărîtă fata s'a bine face; éră cel-ce nu o mărîtă mai bine face.”...³⁾

(Va urma.)

¹⁾ Mateiu c. 10 st. 27. Referitoriu la acêsta vêđi și la Marcu c. 8 st. 34 și Luca c. 9 st. 23.

²⁾ Sinodul local diu Gangra c. 21.

³⁾ I Corinteni cap. 7 st. 7 și 8.

¹⁾ c. 2 st. 18.

²⁾ c. 1 st. 28.

³⁾ c. 2 st. 24.

¹⁾ Mateiu c. 19 st. 5 și 6.

²⁾ Corinteni c. 9 st. 5.

³⁾ I Corint c. 7 st. 26 și 38.

lor monumente, cari pentru Magiari sunt tot atâtea isvóre nesecate de viață națională, dar pentru Români, durere, tot atâtea săbii de ale lui Damocles, care atîrnă de-asupra capetelor lor!..... Crudă și insuportabilă sorțe! Ce dreptate este și acēsta, ca în parte și cu banii Românilor să ridici statui lor neplăcute, ér când ei înșiși pe banii lor proprii, nu străini, vréu, să eternizeze câte un bărbat, care 'și-a sacrificat viața pentru mult cercata sa națiune, atunci îi arunci pe bieții Români în fundul temnițelor îngrozitoare! O, Europă civilizată, privește încôce și înțelege, ce va să dîcă în seculul al 19-lea dreptatea ungurēscă și liberalismul unguresc!!

* *

Fôia oficiôsă din Viena, „Fremdenblatt“ scrie următorul epilog asupra călătoriei contelui Goluchowski, la Berlin: „Înțelegerea dintre amēdouē guvernele dă activității lor, care intenționează părerea păcii și a intereselor ambelor state mari, putere și mai mare. Anul, care a trecut, a fost nelinistit, în Orientul european și în Turcia din Asia s'au petrecut evenimente fôrte turbulente și s'au făcut unele schimbări. Este motiv pentru speranță, că avem să ne așteptăm la un timp mai liniștit și că tendența generală, a păzi dezvoltarea pacinică a Europei de turburări, va fi însoțită de succes. Interesele coloniale, cari jôcă astăzi un rol atât de mare, pre-ocupă popórele, ele aduc cu sine și rivalități, ele provôcă, precum am vêdut noi la aliatul nostru, la Italia câte odată și dureróse sacrificii, dar nu sunt de o astfel de natură, ca să turbure pacea“. — De-ar fi numai așa, cum dîce „Fremdenblatt.“

* *

Prim-ministrul ungar Bar. Bánffy, a convocat pe 26 l. c. o conferență în cestiunea bisericeisêrbesci la Pesta. Acest fapt preocupă mult presa sêrbescă. Scopul acestei conferințe, se dîce, că ar fi curat informativ. Guvernul vrea, să cunoscă diferitele păreri ale sêrbilor din Ungaria. Nu se vor lua de loc concluse. — „Branik“ o fôie, care apare în Neusatz, impută ministrului, că nu spune cu numele, pe cine a convocat și nici pentru ce. Ar fi trebuit să fie invitați și sêrbi opoziționali. Se dîce, că în anul acesta va convoca guvernul congresul național sêrbesc la Pesta. Amintitul diar protestează contra amestecului guvernului în afaceriile bisericei naționale-sêrbesci și adauge, că chiar și e astfel de conferință n'avea, să convôce ministrul ungar, ci patriarchul sêrbesc.

Drept are „Branik“; numai cât de mult se amestecă guvernul magiar în biserici, cari își au propria lor autonomie, recunoscută prin lege. Durerere însă, că înaintea Magiarilor noțiunea „lege“, când e vorba de biserici nemagiare, e stêrsă din catastich!

* *

Sê scrie din Agram: După 5 luni de închisóre au eșit ađi din temniță studenții condamnați pentru cestiunea cunoscută cu steagul unguresc. Ei au fost primiți la gară de mii de ómeni. Strada, care duce dela gară în oraș, a fost atât de ocupată cu ómeni, încât trăsurile nu mai putéu circula. Nu se auđiau decât strigăte neîntrerupte de „Jivio“ la adresa celor, ce au manifestat cu atâta curaj sentimentul croat.

* *

Cestiunea Italiei este astăzi la ordinea dîlei. Tóttă lumea așteptă cu nerăbdare, să vadă ce se va hotărî. După cele mai nouă sciri prim-ministrul di Rudini a făcut în camera italiană în Marția trecută următoarea declarație:

Cele dintăiu gânduri ale nóstre trebuie să se îndrepteze asupra arma-

tei din Africa, asupra acelei armate lovite de nenorocire, dar brave, căreia îi trimitem o salutare tristă, dar intimă, plină de încredere și speranță. Evenimentele, asupra cărora are să judece parlamentul, au adus cu sine, ca copii nostri, frații nostri să fie duși fără nici o pregătire pe câmpul de rēsbóiu. Sub aceste condițiuni ar fi trebuit să cađă ori și ce armată, fire-ar fi fost ea a ori și cărei națiuni. Însă acēstă jertfă a vitejilor, cari au scris cu sângele lor o nouă pagină în istoria glorioasă a armatei italiene, ne ridică érași. Amintirea soldaților căduți în Africa va fi un exemplu de stimul, de a apêra cu vitejie interesele și onórea patriei. Dacă în conducerea supremă a armatei au obvenit slăbiciuni sau greșeli, acestea se vor cerceta cu atențiune și se vor pedepsi fôrte aspru. Însă națiunea e datoră recunoștință armatei, care și a vêrsat sângele ei pentru apêrarea stégului. Dvóstră cunóșteți grelele împregiurări, sub cari a luat frênele în mână guvernul actual, adevă: Catastrofa în Africa și mișcarea poporului în Italia. Dar cel dintăiu cuvênt, care trebuie să-l adresez Dvóstre și țerii este un cuvênt de rehabilitare și de speranță. Greutatea situațiunei este în instrucțiunile, cari s'au dat din partea guvernului trecut după lupta dela 1 Martiu. Acestea au lăsat în aprecierea generalului Baldissera, să ia la moment tóte dispozițiile, cari le va afla de bune, afară de acēsta în 8 Martiu Baldissera a primit ordinul să încēpă pertractările de pace sub cele mai bune condiții pentru binele coloniilor și demnitatea Italiei.

Acest ordin dovedesce, că guvernul trecut a recunoscut urgenta necesitate, de a încheia repede pace, atât de tare, încât el, deși își dase demisia, a luat pentru acēsta întreaga responsabilitate, fără să mai aștepte constituirea noului cabinet.

Di Rudini a declarat, că el va continua cu înțelepciune și conștiință de sine pertractările de pace începute de predecesorul său, în deosebi cu definitiva soluțiune, să respingă ori și care propunere, care nu se unește cu demnitatea Italiei.

De o camdată se va continua rēsbóiu, și ori ce evenimente ar întreveni, noi nu-l vom întreprinde, câtă vreme nu se va crea o astfel de situație, care ne permite, să ținem cont pe deplin de interesele coloniilor și de sentimentele națiunei italiene. Noi nu vom purta nici odată o politică de expansiune. Nôuē nu ne e permis, să slăbim sau să perdem, prin încercări pe teren încă necunoscut, poziția nóstră, ca putere mare europenă.

În politica esternă noi vom păstra acea înțeleptă direcțiune, care ne-a procurat pretini și aliați, cărora le vom da și pe viitor deplina nóstră încredere. Noi nu cerem, ca ei să ne exprime încrederea lor, noi ne vom purta astfel, ca să o merităm. — Declarația prim-ministrului di Rudini se termină cu un apel la tóte virtuțile și puterile poporului italian, cari cu deosebire în împregiurările actuale au să se manifeste în tóttă splendórea lor. Numai în numele ideilor mari poți întreprinde lupte mari și numai cu ajutorul lui D-đu și al propriilor sale virtuți ajunge un popor la glorie!

D-đu se le ajute fraților noștri de acelaș sânge!

Din parlamentul magiar.

Ședința dela 12 Martiu a. c.

Bolgar Ferencz se ocupă numai cu volniciile presidentului de tribunal Zsitvay Leo din Budapesta, ce le comite la diferitele per-

tractări presidate de dēnsul sub mantaua imunității. Ér ministrul în loc de a-l pedepsi îl distinge și avangēză, făcēdu-se astfel complice al aceluia.

Polonyi Géza critică ordinațiunea ministrului prin care s'a dispus ca procesele divortiale pendente la diferite consistorii să se transpună tribunalelor. Lucrul acesta nu pe calea ordinațiunii ci pe calea legislațiunii are să se dispună.

Molnár se ocupă cu legea de amende și constată, că acēsta dă prilej tuturor mișcilor a despoia poporul agricultor.

La acestea ministrul Erdélyi răspunde că în cauza lui Zsitvay va introduce ceretare, și de celelalte neajunsuri încă se va îngriji.

Visontai propune: Casa îndrumă pe ministrul de justiție a înainta din incidentul milleniului o propunere Majestății Sale, prin care să se cêră grațiarea acelor osândiți, cari o merită.

Ministrul combate acēsta propunere pe cuvêntul, că grațiarea este exclusiv un drept al Maj. Sale asupra căruia guvernul nu pôte dispune.

Cu acestea discuția s'a încheiat și respingēdu-se propunerea lui Visontai, majoritatea a primit budgetul.

Ședința dela 13 l. c.

Guvernul prezentă un proiect de lege privitoriu la reconstruirea viilor devastate prin filoxeră.

Primul vorbitoriu Jókai Mór dîce, că dēnsul ca poet are datorința a apêra viața de vie nu numai în poezie, ci și în realitate. Pentru scutirea cultivătorilor de vie de împrumuturi, recomandă guvernului, ca însuși să planteze 3000 jugere de pămēnt roditoriu cu viața de vie, pe care apoi să o distribue gratuit acelora. În fine constată că $\frac{3}{5}$ din viile Ungariei sunt pustiite de filoxeră.

Mai vorbește Bernáth Béla, carele espune mai pe larg modalitățile ce sunt a se observa în practică a proiectului prezentat; apoi br. Andreanszky, carele încă primesce prima parte a proiectului dar partea a doua referitoriu la împrumuturi o primesce numai cu unele modificări prin cari se înlesnesc mai mult aceste împrumuturi în favoarea cultivătorilor de vie.

Zichy încă primesce acēstă propunere. Desbaterea se va continua în ședința viitoare.

Ședința dela 14 l. c.

Ședința acēsta a fost una dintre cele mai agitate ședințe din câte s'au ținut candoa în parlamentul magiar. Și nu e mirare, căci a fost pusă la discuțiune vestita alegere de deputat dela Stomfa.

Comisiunea verificătoare o declară de validă, ér camera o pune sub critică după-ce în sensul regulamentului de casă o i-a și ea la cunoscință

Primul vorbitoriu, Ugron Gábor, convocându-se la actele comisiei constată din nou abuzurile de putere ce s'au sêvêrsit la alegerea de deputat dela Stomfa în Decembre a. tr. și regretă, că încă s'a putut verifica o astfel de alegere. Regretă fôrte mult, că camera nu pôte modifica o astfel de verificare. Nici în cele mai absolutistice state nu sunt cetățenii despoiați în felul acesta de cel mai cardinal drept politic, de libertatea electorală. Fisolgăbireul din Malaczka opresce adunarea alegătorilor numai pe cuvêntul, că nu i s'a prezentat în scris vorbirea de program, ce era să o țină candidatul de deputat înaintea alegătorilor. Și comisiunea verificătoare n'a avut nimic de observat în contra acestui protopretore atât de prost și nerușinat. Unele ca acestea în numele libertății cuvêntului nu se pôte permite. Si totuși acest solgăbiréu a fost reales din nou la ultima restaurațiune comitatensă, în loc să fi fost simplu dat afară din postul ce-l ocupă. Votanții opozițiunei au fost ținuti în vreme de érnă 36 de ore în frig și plóie, numai ca să fie reținuți dela vot ca să reeșă candidatul guvernului. Numai prin astfel de apucături miserabile a putut scóte din urnă partidul guvernamental pe candidatul seu, secretariul de stat Latkoczy. Presidentul admoniēză pe vorbitoriu să nu se folosescă de astfel de termini. Dacă se fac escese din partea cetățenilor, acolo sunt stăpânirile ca se le înfrēneze. Dar când însuși stăpânirile comit abuzuri și încă sub protecție mai înaltă căci la alegerea din întrebare a luat parte și vice-co-

mitale, care avea datorința să rețină pe solgăbiréul acela dela violarea libertății constițuționale, atunci, d-lor să nu mai vorbim despre escesele poporului, despre fanatismul poporului pentru-că poporul are dreptul să se revólte și să-și resbune. Și grijiți și tremurați, să nu se inversuneze poporul într-o atâta, ca să fie silit să și apere drepturile sale față de răpitorii și usurpătorii sei cu puterea, pentru-că sângele care va curge din poporul inocent va căde asupra capului vostru criminal. Apoi închee dîcēnd: Roșesc, că sunt ómeni fără conștiință, la cari patima de partid e mai mare decât simțul de umanitate, simț care în omenime se cultivă de sute de ani, ca să avem o inimă simțitoare pentru cei sêraci și apăsați. Tebuie să-mi plece capul de rușine, și să roșesc în față, pentru-că alegerea acēsta a fost una din acele acțiuni, unde sêracul popor slovac nepriceput a stat în fața urnei! Noi voim ca în străinătate să amunțescă învinuirea, că în Ungaria nu fie-care cetățen are dreptegal, și prin volnicia, abuzul, escesul de zel al unor ómeni suntem espusi eventualității de a fi presentați lumii ca nisce barbari. Pentru-că agitatorii naționalităților astfel vor presenta lucrul, că nu alegătorii din Ungaria, ci poporul slovac a stat 36 ore în frig și ger fără mâncare și fără foc. *Imi pare rău și mă rușinez, că se pôte verifica o astfel de alegere, și că cine-va cu un astfel de mandat pôte să între în sala acēsta.*

Contele Apponyi încă vede, că și presidentul camerei, că sentența comisiei verificătoare nu se pôte modifica, dar nu se pôte modifica nici sentența opiniunei publice, care condamnă acēsta alegere. Cere ca actele de alegere să se predee ministrului de interne pentru pedepsirea celor culpabili.

La acestea ministrul Perczel d'clară, că a introdus deja cercetare contra solgăbiréului dela Malaczka.

Hegedűs apară comisiunea verificătoare. Horánszky și Madarász sprijinesc propunerea contelui Apponyi și trag la îndóclă loialitatea comisiei verificătoare dela acēsta alegere.

Kossuth cere, ca cercetarea să fie introdusă și contra acelor, cari au respins fără motiv voturile alegătorilor.

Eötvös Károly, dîce, că nici un oficiant al administrației, ba nici chiar ministrul nu are dreptul de a interdice sau permite o adunare, deóre-ce legea dispune simplaminte ca adunarea să fie anunțată.

Polonyi provôcă tóte partidele a se asocia contra guvernului, care ia sub scutul său abuzuri ca acestea.

Ministrul își apară organele administrative, ér presidentul declară discuția de încheiată, verifică definitiv pe Latkoczy, ér actele alegerii se predau ministrului pentru satisfacerea cererii lui Apponyi.

La ordine urmēdă discuțiunea asupra proiectului de lege despre regenerarea viilor devastate de filoxeră.

Issekutz Győző arată mancările proiectului și nu-l primesce.

În fine ministrul de culte Wlassics răspunde la două interpelări ale deputatului Vajay referitoare la eșirea din sinul bisericii rom. cat. a profesorului Posch Ienő din Szolnok și nepășirea lui în sinul nici unei confesiuni. Ministrul declară, că în urma cercetării, profesorul respectiv, nu s'a declarat că nu crede nici într-o religie, ci numai, că nu pășese în sinul nici unei confesiuni.

Apoi statul a declarat libertatea conștiinței în legile politice bisericești și astfel până când activitatea profesorului respectiv nu vine în contradicție cu datorințele sale de profesor și cu raporturile dintre biserică și stat, care însuși s'a îngrijit pentru creșterea religioasă a tinerimei dotând bisericile, până atunci trebuie să ia sub scutul legii pe respectivul profesor.

Vajay e mulțămît cu răspunsul ministrului pe care și casa îl ia la cunoscință.

Ședința dela 17 l. c. După verificarea protocolului din ședința trecută și după restolvarea altor afaceri curente, primul vorbitoriu Bolgar Ferencz își esprimă părerea de rău, că nu vede pus la desbatere proiectul de lege referitoriu la regenerarea viilor pu-

stiute prin flocesă înaintat de antecesorul actualului ministru de agricultură. În acel proiect se cuprindeau astfel de dispozițiuni, cari înlesneau cultivatorului de vii mai sêrac a ajunge la vițe de vie mai lesne și mai bune decât se pot spera dela dispozițiunile proiectului înaintat de actualul ministru de agricultură. Proiectul înaintat dă producerea vițelor de vie în mâna privaților, ori a băncilor și numai la eas, când nu s'ar afla astfel de întreprindători, le ia statul în regia proprie. Dacă s'ar da această întreprindere în mâna privaților, se vor prăsi vițe de vie necorespunzătoare și cumpărătorii preste 3—4 ani se vor trezi cu o grămadă de cheltueli zădarnice și cu pagube; dacă se dă în mâna cutărei bance, acesta va monopolisa cu totul producțiunea viței de vie și va urca prețurile cum îi va plăcea și va aduce totodată pe vinicultori în dependență față de sine. Deci mai corect va fi ca să ia statul în mâinile sele cultivarea viței de vie.

Szederkényi Nándor nu primesce proiectul ei înainteză un proiect de rezoluțiune prin care se îndrume guvernul ca să ridice cel puțin la 2 milioane fl. suma proiectată pentru producțiunea vițelor de vie în regiă proprie, pe cari apoi să le împartă gratuit proprietarilor mai mici și sêraci, și în locul mijlocirei unui împrumut să înainteze un proiect de lege în sensul căruia să se dea ajutoare de stat fără interese cultivatorilor de vie pe cari să le reintorcă statului în decurs de 6—20 ani în rate statorite.

Contele *Festetics Andor* arată avântagiile și defectele proiectului înaintat, cu toate acestea îl recomandă spre primire.

Ministrul *Darányi*, își apără și el proiectul și arată multă bunăvoință față de agricultori.

Ultimul vorbitoriu *Szinay Gyula* primesce și el proiectul pentru desbatere specială, cere însă ca să se facă unele modificări în el.

Desbaterea se va continua în ședința viitoare.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor rom. gr. or. din despărțământul Cohalmului și va ținea prima adunare generală din acest, an Duminecă în 31 Martie st. v. în opidul Cohalm la care se poftesc a participa toți membrii precum și alți binevoitori ai școlii. Epitropiile parohiale și școlare sunt îndatorate a prevedea pe învățători membri cu diurne de 1 fl. și pausal de călătorie.

Programa:

1. Deschiderea ședinței prin preșidiu la 10 ore a. m.
2. Apelul nominal.
3. „Adjectivul“ prelegere practică din gramatică de învățătorul Ioan Ciucan.
4. „Buha“ prelegere practică din istoria naturală de învățătorul Ioan Buzete.
5. „Sarea“ tractat din Mineralogia de membrul Avram Niculescu.
6. Introducerea în istoria patriei „despre poporele de astăzi și cele vechi ale patriei noastre“, lecțiune practică de membrul George Maican.
7. Incassarea tacselor.

Din ședința comitetului ținută la 26 Februar 1896 în opidul Cohalm.

Nicolau D. Mircea, *Ioan Bănușiu*,
președinte. notar.

Noutăți.

Panama unui fibiriu. Sub titlul acesta scrie „Alkotmány“ următoarele lucruri despre Kajtar pașa, fibiriu din Alibunari:

Dl fibiriu a luat în arandă dreptul de vênat din comuna Alibunari, cu 45 fl., deși comunei i-se făcu un ofert cu 60 fl. Fibiriu și a estins acest drept asupra întregului hotar din comună, chiar și asupra izlazului și miriștei, unde nu permite să-și pășuneze omenii vitele, cu toate că pentru acest drept de pășunat omenii plătesc câte 50 cr. pentru o vită mică și 2 fl. 50 cr. pentru una mare. În timpul din urmă apoi a început o gônă

formală contra proprietarilor de câni, pe cari îi pedepsește cu câte 6 fl. dacă câni lor cutază să iasă afară din comună și să caie teritoriul de vênat al dlui fibiriu. „Alkotmány“ încheie cu următoarele:

„În modul acesta poporul din Alibunari tot câștigul și-l dă în pedepse fibiriesci, ăr gornicii plăți de comună au datorința să iie la gônă câni, ca pe calea acesta dl fibiriu să și facă parale“...

Matriculanți resfățați. În comitatul Albei-regale, în comuna Săn-Mihail s'a înțemplat, că notariul a făcut multe blăstămății cu banii comunali. Dumnealui era și matriculant, aci încă a făcut mai multe serintituri. Mai marii dumnealui l'au luat apoi la răspundere pentru lipsa banilor și l'au suspendat din post. — Alt matriculant întracea și află plăcerea, că nóptea pela 12 ore se suia în turnul pompierilor și de acolo începea să sufle alarm, seula bieții omeni din somn și-i spăria cu focul; așa a făcut în două rânduri. Pentru acesta pompierii s'au mânia și au dis, că dacă mai face comedii de acestea atunci ei nici atunci când va fi foc nu se vor seula, căci pot crede, că ără face nebulii. Poporul de acolo are de gând să deo o bună păruială domnului matriculant!

Pulszky nu e nebun! Medicii tribunului criminal din Budapesta, însărcinați cu examinarea stărei mentale a lui Pulszky Károly, au declarat după un studiu de 6 săptămâni, că deși căpătina numitului cavalier nu e deplin normală, totuși despre isbucnirea nebuliei nu pôte fi vorba! Cum rămâne acum a acei medici, cari la prima vedere, și fără nici o studiere a morbului, au constatat că Pulszky e — nebun?

Dómna Bánffy. Nevasta ministrului-president Bánffy nu e odrasla vre-unei familii aristocrate din țără, ci e fată din popor, o simplă dascăliță dela o școlă poporală din Ardél. Damelor din înalta societate magiară firesc că nu le convine să iie parte la întruniri publice cu astfel de femei, cari nu se țin de clasa aristocratică, și prin urmare au declarat că toate vor absenta dela sêrbările millenare dacă la acelea va lua parte și dómna Bánffy. Pentru a nu le strica voia de o parte, ăr' de altă parte a nu aduce pe bărbatu-său în poziție neplăcută, dómna Bánffy s'a decis a pleca la Italia și a rămâne acolo până vor trece sêrbările millenare. — Vechia rugină feudală încă tot mai rôde la ambiț pe cocônele cele mari!

Mórtă de spaimă. O dómna din comuna Rátka voinde să-și îmbrace bundița scosă din dulap, ea s'ar făcă în ea visită unei pretine, simte o mușcătură în spate și spăriată desbracă bundița și o aruncă în mijlocul camerei, vede apoi cum iese din bundă un șorece, care speriat caută să se ascundă în chiliă. La vederea șorecelui dómna a fost cuprinsă de nisce grósnece ameteți, din cari s'au desvoltat friguri, ăr după câteva zile a urmat — mórtă bieteii femei, care a murit de spaimă.

Sfêrsitul cărțașului. Știe prea bine fie care cetitoriu al nostru, ce mare lipiciu are jocul de cărți pentru nefericiții, cari s'au îndrăgit în el. Dile și nopți de-a rândul își stă compania de cărțași ghemuită în jurul unei măsuțe și dăi-dăi cu Bánffy până ce istovii de puteri, hănuți la cap și — piguliți bine de bănișori, în urmă se decid cu mare greu să mai vadă și de alte treburi folositoare. Acest pățimaș obicei înșe nu are-ori să răsbună cât se pôte de amarnic. Astfel cetim în ȕiarele străine, că în Zala-Arêneș o companiă de cărțași a dat cu Bánffy totă nóptea, dar cătră ȕiună a dat și Bánffy în ei cât se pôte de grozav. Unul dintre companioni a cădut la pământ și a murit momentan. L'a lovit damblaua de lungă încordare cu carea urmăria m rsul jocului.

Despre migrenă. În ședința ultimă a societății balneologice din Berlin, Dr. Markus, medicul vestit dela scâlȕile din Pymont a ținut o conferență interesantă despre migrenă. După dênșul la provocarea acestei bóle speciale femeiesci, contribuie tot, ceea-ce contribuie la slăbirea organismului omenesc, astfel perturbarea nutremântului și a circula-

lațiunii sângelui, eventuale înveninări, cauze psihice; cauza principală însă doctorul Markus o află în împregiurările atmosferice și tocmai pentru aceea pentru terapia migrenică recomandă ca cel mai important mijloc schimbarea climei, despre a cărei folos însuși s'a convins de nenumerate ori în praca sa estinsă.

Necrolog. *Ioan Millea*, după lungi și grele suferințe în etate de 24 ani, fiind împărțat cu sf. taine, astăzi la 10 ore a. m. și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului.

Rămășițele pământesci ale scumpului defunct s'au depus spre vecinică odichnă Mercuri în 6/18 Martie a. c. la 2 ore p. m. în cimiterul gr.-or. din loc. Tilișca, în 4/16 Martiu 1896.

— *Nicolau Barbu* avocat, după scurte suferințe împărțat fiind cu sfințele taine și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului eri în 16 Martie n. la 11½ ore d. a. în al 62-lea an al etății și al 35-lea an al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pământesci ale scumpului nostru defunct se vor aședa spre odichna eternă Mercuri în 18 Martie e. c. la 2 ore d. a. în cimiterul gr.-cat. din loc. — Lipoveni. Fiei țarina ușoră și memoria binecuvântată. Alba-Iulia, în 17 Martie n. 1896.

Carte scrisă pe frunze de palmi. Societatea științifică „*Natura Artis Magistra*“ din Amsterdam a ajuns în ȕilele din urmă în posesiunea unei cărți, scrise pe frunze de palmi. Cartea în general nu se deosebesce întru nimic de manuscrisele de aceeași natură din India anterioară, se deosebesce însă prin faptul, că textul e scris cu litere holandeze. Cartea e din secolul al XVII-lea și probabil că e opera vre-unui călugăr, fiind că conține unele fragmente din sânta scriptură, cari la olaltă se par a forma un compendiu al religiunii reformate.

Mănușile aȕi și ore-când. Astăzi se ține de bon-ton a purta mănuși la toate ocaziunile mai însemnate. Înainte de acesta erau mai scrupuloși în purtarea mănușilor. În Valencia în sec. XV numai nobililor le era permis a purta mănuși; dacă altcineva era prins în flagrant delict, nu putea evita aspra pedepsă. Pe timpul lui Ludovic al XIV-lea numai la călărit și vênat era permis a purta mănuși. Infanteristii din garda regelui s'ar depesau cu arest de cetate, dacă ore-cum își uitau de sine și trăgeau mănuși. În Anglia a adus purtarea mănușilor la modă regina Elisabeta, pentru-că, după cum se pretinde, având piele urită, nici când nu și trăgea mănușile de pe mâni; mai întâiu curtea, apoi ceilalți au început în ruptul capului a imita esemplul reginei.

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1896.

Raport

asupra lucrărilor făcute în anul 1895—96.

(Urmare.)

Ședințele de peste an.

Dela închiderea sesiunii generale trecute, Academia a ținut 39 ședințe ordinare, dintre care 6 au fost publice. Aceste ședințe au fost ocupate parte cu cestiuni privitoare la diferite afaceri și interese ale Academiei, parte cu discuțiuni și comunicări științifice. Dintre acestea cele mai însemnate au fost următoarele:

Dl coleg V. A. Urechia, la 5 Maiu, a comunicat o serie de documente privitoare la întinderea și la edilitatea capitalei pe la finele secolului trecut.

La 2 Iuniu, d-sa a vorbit despre o corespondență dintre metropoliții Moldovei Iacob și Veniamin și Vasilie Mălinescu, relativ la o călătorie a acestuia la Petersburg pentru îmbunătățirea sorții ȕeranilor moldoveni.

Dl Dr. G. Tocilescu, în ședința dela 6 Octobree, a făcut o espunere despre maușoleul lui Traian, descoperit lângă monumentul triumfal dela Adam-Klissi, descoperire de cea mai mare însemnătate pentru istoria rășbóielor împăratului Traian cu puternicile popóre din Carpați și dela Dunăre.

La 3 Novembre dl Tocilescu a cetit o lucrare despre locul unde au fost orașele

Istropolis și Stratonichia, precum și o relațiune despre lucrările de săpături din cetatea Tropaeum.

Er în ședința publică dela 1 Februaru d-sa a cetit o lucrare despre cartea de hotărnicie a orașului Callatis și câteva decrete de procesenie ale cetăților Tomi și Istropolis.

În ședința dela 8 Decembre, dl Gr. G. Tocilescu a prezentat Academiei o relațiune asupra lucrărilor de explorare întreprinse la Limes alutanus sub direcțiunea d-sale. Acestă relațiune a fost comunicată ministeriului de instrucțiune publică, care, prin mijlocirea Academiei, pusese la dispozițiune fondurile necesare pentru aceste însemnate explorări.

Dl Dr. V. Babeș a făcut o serie de comunicări științifice de o deosebită însemnătate:

La 2 Iuniu, d-sa a vorbit despre *Bothriocephalus latus* și despre anomia botriocefalică în România.

La 25 August, d-sa a făcut o comunicare despre „Tractamentul tuberculozei cu serum anti-tuberculos și cu tocsine latente tuberculose.“

În ședința publică dela 6 Octobree, d-sa a cetit o lucrare despre bólele de ficat în România, despre nomă, tetanos, structura microbilor, jigodie și despre epizootia porcilor în România, după cercetările făcute în institutul de patologie și bacteriologie, ale căror rezultate sunt pe larg publicate în *Analele* aceluia institut.

La 1 Decembre, d-sa a cetit o notă redactată în colaborare cu dl G. Proca despre „Rezultatele experimentale asupra seroterapiei tuberculozei.“

În ședințele publice dela 6 Octobree și 2 Februaru, dl B. P. Hașdenu a cetit două lucrări: una intitulată „Sonata la Kreutzer“, cealaltă despre „Românii bănățeni din punctul de vedere al conservatismului dialectal și teritorial.“

Dl coleg Ioan Calinderu a făcut, în ședința dela 9 Iuniu, o comunicare despre scrierea dlui A. de Richard „*La Roumanie*“ (ă vol d'oiseau)

În ședințele dela 1 Decembre și 2 Februaru, dl D. C. Ollănescu a cetit părți din scrierea sa despre „Istoria teatrului în România.“

Dl coleg P. Poni a comunicat, în ședința dela 21 Aprile, scrierea dlui E. Benquet, inginer de mine, asupra „mineralilor metalifere din masivul cristalin dela Brosceni“, lucrare care, după avisul secțiunii științifice, a fost tipărită în *Anale*.

În ședința dela 5 Maiu, dl Sp. Haret a făcut o comunicare despre „telautograful“ inventat de E. Gray.

Dl membru corespondent St. C. Hepites a făcut mai multe comunicări asupra studiilor meteorologice, cari se fac sub direcțiunea d-sale la institutul meteorologic al statului, precum și despre condițiunile în cari trebuie instalate columnele meteorologice pentru a fi folosite. D-sa a prezentat, pentru a se publica în *Anale*, două lucrări, una despre „Cutremurele de pământ în România în anii 1894 și 1895“, cealaltă despre „Durata de strălucire a sórelui la București“, drept continuare la lucrările publicate până acum de Academie sub titlul general: „Materiale pentru climatologia României.“

În ședința dela 16 Iuniu, dl Sp. Haret a prezentat spre publicare în *Anale* lucrarea dlui Dr. C. Istrati, membru corespondent, despre „Rumanita sau Succinul din România“. Acestă lucrare s'a publicat, după propunerea secțiunii științifice.

Academia a fost învitată să participe în anul trecut la congresul internațional al limbilor romane, care s'a ținut la Bordeaux la 15—10 August st. n. Cu această invitațiune Academia s'a ocupat în ședințele dela 21 Aprile, 12 Maiu și 14 Iuniu. A fost delegat din partea Academiei la acest congres dl V. A. Urechia, care la 18 August și 22 Septembrie a făcut relațiune asupra participării d-sale la lucrările aceluia congres.

Academia a fost învitată de asemenea să participe, ca și în anii trecuți, la congresul archeologic al Franciei, care s'a ținut la Clermont-Ferrand la 5—13 Iuniu. Dl coleg Gr. G. Tocilescu, delegat de Academie pentru acest congres, nu a putut însă lua parte la lucrările lui.

(Va urma.)

Nr. 116/895

[37] 1—3

CONCURS

Devenind vacantă parochia gr. or. de cl. a III-a din Zizin în protopresbiteratul Braşovului dntu înţregirea ei sã escrie prin acãsta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, statorite în sinodul parochial din 4 Februaru a. c. dau suma de 186 fl. afarã de cuartir natural corespunãtor.

Doritorii de a competi la acãstã parochie vor avea a-şi înainta cererile lor instruate în sensul statului organic şi al Regulamentului pentru parochii subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Braşov, 19 Februaru 1896.

Oficiul protopresb. gr.-or. al Braşovului în conţelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioan Petric,
protopresb.

Banca generalã de asigurare mutualã „Transilvania“.

A XXVII-a adunare generalã ordinarã

va avé loc Duminecã, în 12 Aprile a. c. n. la 3 ore dupã prãnd în sala de şedinţe a comunitãţii orãşenesci (Curtea sfatului, Strada Măcelarilor Nr. 2).

Obiectele de pertractat sunt:

1. Darea de sémã despre afacerile anului 1895.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Înţregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortire de obligaţiuni ale fondului de întemeiere.

Şibiu, în 11 Martiu 1896.

[39] 1 2

Directiunea.

Turnãtoria de clopote şi de metal a lui

Antoniou Novotny

in Timişóra — Fabricã

se recomandã spre pregãtirea clopotelor nouë, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioşe, pe lângã garanţã pe mai mulţi ani, provëdute cu adiustãri de fer bătut, construite spre ale întorce cu uşurinţã în ori ce parte, îndatã ce clopotele sunt bătute de o lãture prin ceea-ce sunt mânţuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate gãurite

de mine inventate şi mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut şi cu vibrarea mai voluminõsã decãt clopotele turnate dupã sistemul vechiu, aşa, cã un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. fãcut dupã sistemul vechiu. Mai departe se

recomandã spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stãtãtor, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut, — ca şi spre turnarea de tãce de metal. Clopote în greutate de 300 kg. şi mai jos se aflã totdeuna gata în magazin.

[10] 6—48

Preţ-curanturi ilustrate sã trimit la cerere gratuit şi franco.

Ad. Szám 1202/896 polg.

[33] 2—3

Hirdetmény.

Alólirott mint a nagyszebeni kir. törvénszéknék folyó év február 17-én 1202 szám alatt kelt végzésével kiküldött eljáró bíró, az 1893 évi Január hó 3-án 356 I. M. sz. a. kiadott utasítás 61 §-sa alapján ezenel közzé teszem, hogy Kakasfalva község egész határára kiterjedő tagosítás iránti ügyben az előmunkálatok megkezdése, jelesen:

1. az érdekelt felek képviselőtének rendezése,
2. a működő mérnök megválasztása,
3. a költség előszámvzat elkészítése iránt tárgyalási határnapul 1896 évi márczius hó 30-ik napját d. e. 9 órakor a kakasfalvi községi irodában kitűzőm, melyre mindazok, kik a tagosítás tárgya iránt tulajdon cimen érdekeltek, azzal idéztetnek meg, hogy elmaradásuk a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Egyuttal azon birtok rendezési mérnök, kik a működő mérnöki teendőket elvállalni szándékoznak, felhivatnak a szerződési pontozatok előterjesztése mellett ajánlatukat a kitűzött határnapig alóliirthoz vagy az érdekelt felekhez küldjék be.

Megemlítettik, hogy Kakasfalva község határa 5180 holdnyi területet, mintegy 6800 részlettel foglal magában, melyből 1800 holdnyi terület erdő és legelő.

A nagyszebeni kir. törvénszék kiküldött eljáró bírája.

Nagy-Szeben, 1896 február 29.

Mihály Dezső,
kir. törv. bíró.

Redactor prov. Gavriil Hango.

Fabricã de casse.

Am onorul a aduce la cunoşcinţa p. t. public, cã am mãrit atelierul meu şi am arãngiat o fabricã de casse.

Spre încredinţare, cã furnizez numai marfã bunã şi frumõsã, servescã împregiurarea, cã vënd casse fabricate esclusiv numai de mine, şi stã în voea fie-cãrui a se convinge cu prilegiul comandelor în atelier despre bunãtatea materialului şi conscienţiositatea esecutãrii.

Încredinţãnd p. t. public pe deplin, cã atãt la cassele noue cãt şi la reparaturi şi deschideri voiu face cele mai ieftine preţuri şi voiu esecuta în cel mai conscienţios mod tãte comãndele, semnez în speranţa unei clientele binevoitãre

cu distinsã stimã:

[30] 3—3

Gustav Moess,

strada Poplãcii-mare Nr. 8.

Commelor bisericesci şi politice li-sã acordã şi plãtirea în rate.

Editura şi tipariul tipografiei archidiececane,